

Sentencja

1) Prawo Unii, a w szczególności art. 267 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którym sądy powszechne orzekające w drugiej lub w ostatniej instancji muszą – w wypadku gdy uważają, że ustawa krajowa jest niezgodna z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – wnieść w toku postępowania wniosek do trybunału konstytucyjnego o uchylenie ustawy ze skutkiem erga omnes, zamiast odstąpić od jej stosowania w danej sprawie, jeśli priorytetowy charakter tego postępowania w sprawie kontroli zgodności z konstytucją stanowi przeszkodę dla wykonania przez te sądy powszechne ich uprawnienia do zwrócenia się do Trybunału z pytaniami prejudycjalnymi lub dla spełnienia ich obowiązku w tym zakresie, zarówno przed wniesieniem takiego wniosku do sądu krajowego sprawującego kontrolę zgodności z konstytucją ustaw, jak i, w danym wypadku, po wydaniu orzeczenia dotyczącego wspomnianego wniosku przez ten sąd. Natomiast prawo Unii, a w szczególności art. 267 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu, gdy wspomnianym sądom powszechnym pozostawiono swobodę:

- zwrócenia się do Trybunału z każdym pytaniem prejudycjalnym, jakie uważają za niezbędne, na każdym etapie postępowania, który uznają za odpowiedni, nawet po zakończeniu postępowania wpałkowego dotyczącego ogólnej kontroli ustaw;
- przyjęcia każdego niezbędnego środka w celu zapewnienia tymczasowej ochrony sądowej praw gwarantowanych przez porządek prawny Unii; oraz
- odstąpienia, po zakończeniu takiego postępowania wpałkowego, od stosowania rozpatrywanego krajowego przepisu ustawowego, jeżeli uważają go za niezgodny z prawem Unii.

Do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy uregulowanie krajowe rozpatrywane w postępowaniu głównym może być interpretowane zgodnie z tymi wymogami prawa Unii.

2) Artykuł 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, analizowany w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że – w wypadku gdy zgodnie z ustawodawstwem krajowym sąd krajowy ustanawia kuratora pozwanego nieznanego z miejsca pobytu na rzecz pozwanego, któremu nie doreczono pisma wszczynającego postępowanie ze względu na brak znanego miejsca zamieszkania – wdanie się w spór kuratora pozwanego nieznanego z miejsca pobytu nie stanowi uzasadniającego jurysdykcję krajową tego sądu wdania się tego pozwanego w spór w rozumieniu art. 24 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Technische Universität Darmstadt przeciwko Eugen Ulmer KG

(Sprawa C-117/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2001/29/WE — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Wyjątki i ograniczenia — Artykuł 5 ust. 3 lit. n) — Korzystanie z utworów i innych przedmiotów objętych ochroną w celu badań lub prywatnych studiów — Książka udostępniona osobom prywatnym za pośrednictwem odpowiednio wyposażonych terminali w bibliotece publicznej — Pojęcie utworu, który nie podlega zasadom zakupu lub licencji — Prawo biblioteki do digitalizacji utworu znajdującego się w jej zbiorach w celu udostępnienia tego utworu użytkownikom za pośrednictwem odpowiednio wyposażonych terminali — Udostępnienie utworu za pośrednictwem odpowiednio wyposażonych terminali umożliwiających jego drukowanie na papierze lub utrwalenie na kluczu USB]

(2014/C 409/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Technische Universität Darmstadt

Strona pozwana: Eugen Ulmer KG

Sentencja

- 1) Termin „zasady zakupu lub licencji” zawarty w art. 5 ust. 3 lit. n) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy rozumieć w ten sposób, że zakłada on uprzednie zawarcie przez podmiot praw i instytucję, o której mowa w tym przepisie, taką jak ogólnodostępna biblioteka, umowy licencyjnej lub umowy o korzystanie z danego utworu, określającej warunki, na jakich instytucja ta może z tego utworu korzystać.
- 2) Artykuł 5 ust. 3 lit. n) dyrektywy 2001/29 w związku z art. 5 ust. 2 lit. c) tego aktu należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie przyznało ogólnodostępnym bibliotekom, o których mowa w tych przepisach, prawo digitalizacji utworów znajdujących się w ich zbiorach, o ile ta czynność zwielokrotnienia jest konieczna z punktu widzenia udostępnienia tych utworów użytkownikom za pośrednictwem odpowiednio wyposażonych terminali zainstalowanych w pomieszczeniach tych instytucji.
- 3) Artykuł 5 ust. 3 lit. n) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie obejmuje czynności takich jak drukowanie utworów na papierze lub utrwalanie ich na kluczu USB, wykonywanych przez użytkowników za pośrednictwem odpowiednio wyposażonych terminali zainstalowanych w ogólnodostępnych bibliotekach, do których przepis ten się odnosi. Natomiast tego rodzaju czynności mogą, w zależności od przypadku, być dozwolone na podstawie krajowych przepisów dokonujących transpozycji wyjątków lub ograniczeń przewidzianych w art. 5 ust. 2 lit. a) lub b) tej dyrektywy, o ile w danym wypadku spełnione są ustanowione w tych przepisach przesłanki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Münster

(Sprawa C-152/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Wyjątki — Produkty energetyczne znajdujące się w standardowych zbiornikach użytkowych pojazdów silnikowych i przeznaczone do wykorzystania jako paliwo przez te pojazdy — Pojęcie „zbiorników standardowych” w rozumieniu art. 24 ust. 2 owej dyrektywy — Zbiorniki zamontowane przez producenta nadwozi lub dilera samochodowego)

(2014/C 409/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Hauptzollamt Münster